

Anonimizirana različica

Prevod

C-687/21 – 1

Zadeva C-687/21

Predlog za sprejetje predhodne odločbe

Datum vložitve:

16. november 2021

Predložitveno sodišče:

Amtsgericht Hagen (Nemčija)

Datum predložitvene odločbe:

11. oktober 2021

Tožeča stranka:

BL

Tožena stranka:

Saturn Electro-Handelsgesellschaft mbH Hagen

[...] (ni prevedeno)

Amtsgericht Hagen (okrajno sodišče v Hagnu, Nemčija)

Sklep

v sporu

BL, [...] (ni prevedeno) 44319 Dortmund,

tožeča stranka,

[...] (ni prevedeno)

proti

družbi Saturn Electro-Handelsgesellschaft mbH Hagen, [...] (ni prevedeno)
Hagen,

tožena stranka,

[...] (ni prevedeno)

se zadeva zaradi razjasnitve spodnjih vprašanj predloži Sodišču Evropske unije:

1. Ali je določba o odškodnini iz evropske Splošne uredbe o varstvu podatkov (člen 82 GDPR), ker ne določa pravnih posledic, ki jih je treba določiti v primeru odškodnine za nepremoženjsko škodo, neveljavna?
2. Ali je pogoj za odškodninski zahtevek, da mora biti poleg neupravičene seznanitve neupravičene tretje osebe s podatki, ki jih je treba varovati, ugotovljena tudi nepremoženjska škoda, ki jo mora zatrijevati vlagatelj zahtevka?
3. Ali za kršitev Splošne uredbe o varstvu podatkov zadostuje, da zaposleni v podjetju, ki izvaja naročilo, tretji osebi v natisnjeni obliki, na papirju, po pomoti posredujejo osebne podatke posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki (ime, naslov, poklic, dohodek, delodajalec)?
4. Ali gre za nezakonito nadaljnjo obdelavo zaradi nenamernega posredovanja (razkritja) tretji osebi, če je podjetje po svojih zaposlenih neupravičeni tretji osebi v natisnjeni obliki po pomoti posredovalo podatke, ki se sicer vnesejo v sistem za elektronsko obdelavo podatkov (člen 2(1), člen 5(1)(f), člen 6(1) in člen 24 Splošne uredbe o varstvu podatkov)?
5. Ali gre za nepremoženjsko škodo v smislu člena 82 Splošne uredbe o varstvu podatkov že, kadar se tretja oseba, ki je prejela dokument z osebnimi podatki, ni seznanila s temi podatki, preden je bil papir, na katerem so navedene te informacije, vrnjen, oziroma ali za nepremoženjsko škodo v smislu člena 82 Splošne uredbe o varstvu podatkov zadostuje nelagodje tiste osebe, katere osebni podatki so bili nezakonito posredovani, ker pri vsakem neupravičenem razkritju osebnih podatkov obstaja možnost, ki je ni mogoče izključiti, da bi se lahko podatki vendarle prenesli neznanemu velikemu številu oseb ali celo zlorabili?
6. Za kako hudo je treba šteti kršitev, če je mogoče nenamerno posredovanje tretji osebi preprečiti z boljšim nadzorom nad pomožnimi delavci, ki delajo v podjetju, in/ali z boljšo organizacijo varnosti podatkov, na primer tako, da bi bila postopek izdaje blaga in pogodbene, zlasti dokumentacije glede financiranja, ločena, tako da bi obstajalo posebno potrdilo za izdajo ali da bi se dokumenti interno posredovali zaposlenim na mestu za izdajo blaga, ne da bi bil v ta postopek vključen kupec, ki so mu bili izročeni natisnjeni dokumenti, vključno s potrdilom, ki omogoča prevzem (člen 32(1)(b) in (2) ter člen 4, točka 7, Splošne uredbe o varstvu podatkov)?

7. Ali je treba odškodnino za nepremoženjsko škodo razlagati kot prisoditev kazni, kot v primeru pogodbene kazni?

Obrazložitev:

Sodišče mora odločiti o tem dejanskem stanju:

Tožeča stranka iz postopka v glavni stvari se je odpravila v poslovne prostore toženega podjetja, da bi tam naročila gospodinjski aparat, pri čemer naj bi kupnino financirala tretja oseba.

Zaposleni v podjetju je zaradi tega pripravil ustrezno prodajno in kreditno pogodbo, ki je bila nato vnesena v avtomatski sistem za obdelavo podatkov toženega podjetja.

V dokumentih so bili poleg imena in priimka navedeni tudi naslov, kraj stalnega prebivališča, delodajalec, ustrezen dohodek kupca pri delodajalcu in podatki o banki.

O pogajanjih za sklenitev pogodbe in končni različici pogodbe so bili pripravljene dokumenti, ki so bili, potem ko sta jih podpisali obe stranki, v natisnjeni obliki izročeni tožeči stranki.

Ta se je s temi dokumenti, ki so bili tesno speti (s spenjačem), odpravila na mesto za izdajo blaga, h kateremu so jo poslali, kjer so ji morali drugi zaposleni toženega podjetja izdati blago.

Tam sta blago izdajala dva pomožna delavca. Tamkajšnji vodja je ravno izdajal drugo blago in ni bil neposredno navzoč na mestu za izdajo blaga.

Tretji kupec se je prerinil naprej, česar pa zaposleni niso opazili, in od teh zaposlenih prejel tako gospodinjski aparat, ki ga je naročila tožeča stranka, kot tudi pripadajoče pogodbene dokumente, ki jim jih je izročila tožeča stranka, vključno z osebni podatki, navedenimi na njih.

Tretji kupec se je z gospodinjskim aparatom in dokumenti umaknil. Vodja izdaje blaga je nato ugotovil, da je prišlo do pomote. Uspelo mu je, da so bili v naslednje pol ure vrnjeni tako gospodinjski aparat kot tudi dokumenti. Tožeča stranka je približno 30 minut po izročitvi dokumentov tretjemu kupcu te dobila nazaj.

Tožena stranka je poskusila nadomestiti nastalo pomoto tako, da je tožeči stranki ponudila brezplačno dostavo gospodinjskega aparata do njenega stanovanja, vendar je ta to zavrnila kot nezadostno.

Tožeča stranka od toženega podjetja zdaj zahteva odškodnino za bolečine in trpljenje zaradi nepremoženjske škode tudi na podlagi Splošne uredbe o

varstvu podatkov. To ugovarja, da niti ni bila kršena Splošna uredba o varstvu podatkov niti ni nastala škoda.

Poleg tega naj bi bila morebitna kršitev Splošne uredbe o varstvu podatkov odvisna od znatnosti, za katero naj v obravnavanem primeru ne bi šlo. Zlorabe podatkov, to je, da je osebne podatke tožeče stranke uporabila zadevna tretja oseba, naj se ne bi niti zatrjevalo niti doslej izkazalo.

Sodišče meni, da bi bila tožeča stranka v primeru veljavnosti člena 82 Splošne uredbe o varstvu podatkov lahko upravičena do odškodnine za nepremoženjsko škodo, ki je omenjena v njem, če ta pravica nastane že, če se tiskani dokument, ki vsebuje tudi osebne podatke tožeče stranke, posreduje neupravičeni tretji osebi.

Da bi se odpravili dvomi v zvezi s pravilnostjo razlage sodišča, je treba predlog za sprejetje predhodne odločbe razumeti tudi tako, da je treba pojasniti, ali je v primeru malomarne izročitve tiskanih dokumentov, ki vsebujejo podatke, vnesene v sistem za elektronsko obdelavo podatkov, neupravičeni tretji osebi že podana kršitev Splošne uredbe o varstvu podatkov po temelju, kar toženo podjetje odločno prereka, pri čemer mora podjetje dokazati, da ni krivo.

Poleg tega je treba prav tako z razlago člena 82 Splošne uredbe o varstvu podatkov pojasniti, v kolikšni meri odškodninski zahtevek delno ali v celoti morda ni možen zaradi sokrivde. V uvodnih izjavah Splošne uredbe o varstvu podatkov ni podrobnejših navedb v zvezi z zgoraj navedenimi vprašanji glede razlage.

[...] (ni prevedeno)